

der fra Jylland kun en enkelt Meddelelse, nemlig en Fugl der den $24/3$ er iagttaget ved Benzon paa Djursland.

Sammenfatter man til Slut Resultatet af det foreliggende Materiale af Iagttagelser, fremgaar det af dette, at Silkehalen har overvintret her i Landet i ret betydelig Mængde i Vinterhalvaaret 1932—33. Enkelte Fugle viste sig allerede omkring $10/10$, men det var dog først i de sidste Dage af Oktober og i første Halvdel af November, at de optraadte i større Antal. Invasionen synes at være sket nogenlunde jævnt over Landet, men medens Silkehalen i mange Egne iagttoges i betydelig Mængde, var der adskillige Steder, hvor Fuglen enten slet ikke blev set eller kun i enkelte Individuer. Ser man paa Silkehalens Forekomst i store Træk, kan der ikke paavises væsentlige Forskelligheder i dens Hyppighed i Tiden fra Begyndelsen af November til omkring 1. Marts. I første Halvdel af Marts svinder det stærkt i Silkehalens Mængde, og det er kun enkelte Egne af Landet, hvorfra der foreligger Iagttagelser senere end Midten af Marts Maaned.

FLAMINGOEN (*PHOENICOPTERUS ROSEUS*)

VED TIPPERNE 1933

AF

L. JENSEN og N. H. JENSEN

Den 15. Juni kom en Flamingo til Tipperne i Ringkøbing Fjord. — Besøget af denne Fugleart var en ret enestaaende Begivenhed, da dens Udbredningsomraade som bekendt ligger omkring Middelhavet, og den saa vidt vides aldrig før er iagttaget i Danmark. Ret naturlig opstod derfor den Tanke, at det maatte dreje sig om en Fugl fra en eller anden zoologisk Have eller Dyrepark. Forskellige Ting tydede dog paa, at dette ikke kunde være Tilfældet, derimod stod dens Besøg muligvis i Forbindelse med den Varmeølge, der netop i den første Del af Juni Maaned bredte sig over Nordeuropa¹.

Efter et Par Dages Ophold forsvandt Flamingoen igen fra Tipperne; men i den kommende Tid indløb der Meddelelser

¹ Efter Meddelelse fra Dr. phil. Å. VEDEL TÅNING er en Flamingo ogsaa iaar set i Vest-Norge.

om, at den var set flere Steder i Nærheden, bl. a. i Nymindestrømmen udfør Bjaalum Klitter og paa Værnsandene; begge Steder ligger kun lidt Syd for det fredede Omraade.

Efter næsten to Maaneders Forløb, den 7. August, viste den sig atter ved Tipperne, og i mere end tre Maaneder saas den herefter næsten daglig paa de Opgrunde, der paa Nord-siden strækker sig langt ud i Fjorden. En enkelt Gang forlod den dette Sted for at slaa sig ned ved Værnet lige Syd for Tippergrænsen, men en »Jæger« her skræmmede den straks bort med nogle Skud, og efter den Tid forlod den ikke oftere Tipperne.

Et ualmindeligt smukt og interessant Syn var det at se den store, pragtfulde og fremmedartede Fugl blandt alle de almindelige Wade- og Svømmefugle paa den lavvandede Kyststrækning. Saa vidt muligt holdt den sig for sig selv, men saas dog ofte omgivet af talrige andre Fugle, og efter at Svanerne var kommet i Oktober, holdt den gerne til mellem disse. Føden søgte den paa lavvandede Steder, idet den paa den velkendte Maade ved at dreje Hals og Hoved tilbage vendte den yderste Del af det krumme Næbs Overside mod Bunden og paa denne Maade snadrede i Dyndet. De første Dage holdt den sig ret nær Kysten (paa Land kom den aldrig); senere færdedes den udelukkende langt ude paa Sandene; selv naar Vandet steg, og de andre Fugle søgte ind paa Strandbredden, blev den ude, hvor den trods sine lange Ben næppe formaaede at bunde. Den var meget aarvaagen og sky; det nærmeste, vi har været den, er godt hundrede Meter. Forstyrredes den, vandrede den med lange Skridt længere ud og udstødte da gerne samtidig et kort, hæst Skrig meget lig et Hejreskrig. Kun nødvendig gik den paa Vingerne; men skete det, var Flugten hurtig og elegant, naar først Benene og den lange Hals efter noget Besvær var rettet ud for at give Balance.

Ved Ankomsten bar Flamingoen Ungfuglens næsten hvide Dragt; men i Løbet af Efteraaret ombyttedes denne med den udfarvede Fugls smukke lyserrøde. Vingerne var baade før og efter Fældningen rosenrøde med sorte Svingfjer. Under Fældeperioden, der navnlig faldt i September, tog den meget nødvendig Vingerne i Brug, men var dog paa intet Tidspunkt ude af Stand til at flyve.

Endnu sidst i November (den 29.) holdt Flamingoen til paa Opgrundene omkring Tipperne; men naar først Vandet i December stiger og oversvømmer Engene, maa den bort herfra. Og sætter Vinteren for Alvor ind, maa den enten søge helt bort, eller den vil gaa til Grunde.

P.S. Foranstående lille meddelelse om Flamingo-besøget på Tipperne 1933 er nedskrevet af opsynet på Tipperdomænerne; overlæge O. HELMS henvendte sig til mig om en sådan meddelelse, der dog naturligt og bedst kunde gives af dem, der har haft Flamingoen til nabo gennem flere måneder.

Å. VEDEL TÅNING.

ET FUGLEPARADIS SKABT AF ET HØJSPÆNDINGSANLÆG

AF

AXEL HOLM

Vesten for Kolding blev der i Krigens sidste Aar bygget et Højspændingsværk, hvorfra Omegnen forsynes med Elektricitet. Ved de foretagne Opdæmninger skabtes et Vandreservoir, bestaaende af en halv Snes større og mindre Søer med forbindende Kanaler, tilsammen dannende en hel Labyrinth, som der skal en god Fodgænger til at omvandre paa en Dag.

Alle disse Søer, Kanaler, Moser og oversvømmede Enge danner ligesom en Enklave med sin egen Dyre- og Planteverden — ved Vaartide en Rejsestation for alskens Ænder, senere med en fast Bestand af Rugefugle og om Efteraaret et godt Jagtterrain med Ænder og Vadere. I Modsætning til vestjydske Fjorde og Vejlerne i Hanherred er det omliggende Terrain højt med Brinker ned mod Vandet, og selv om det ligger noget udenfor Alfarvej, er her dog let tilgængeligt i Sammenligning med vestjydske Fjordarealer. De høje Tagrør, som andensteds ofte spærrer Udsigten til en Søs frie Vandflade, staar — især i Dons Nørresø — et Stykke fra Land, idet der langs Bredden løber gamle Afvandingskanaler, bevoksede med svømmende Pileurt.

Foruden Fugle har her tidligere været en god Fiskebestand, der nu desværre er ødelagt af Rovdrift. Jeg kom for 8 Aar